

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 18.12.2017. године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К.По₂ 4/15 против оптужених Миладиновић Топлице и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ, у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ, по оптужницама Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 4/10 од 10.09.2010. године и других, последњи пут измењене јединственом оптужницом КТРЗ број 4/10 од 22.12.2015. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

-оптужени Топлица Миладиновић је ту, Поповић Срећко је ту, Кастратовић Славиша је ту, Богићевић Бобан такође, Корићанин Вељко присутан, Сокић Абдулах је ту, Мишић Сениша је ту, Крстовић Владан је ту, Павловић Лазар такође, Ивановић Милан, обавештен сам да није приступио.

Адвокат Небојша Перовић: Милан Ивановић као што сте и раније упознати председниче имао је тешку саобраћајну незгоду и он је у току ове недеље имао заказан преглед на Војномедицинској академији везано за операцију ради вађења тог жељеза у нози што има, или шта већ. Е сад ја стварно не знам да ли је њему у суботу била операција или је за данас заказана тако нешто, ја ћу се чути са њим и доставићу вам лекарску документацију. Друга ствар коју сам хтео да упознам веће је да је дошло до промене адресе пребивалишта оптуженог Ивановића тако да је њему сада адреса у Београду али ја не знам да Вам кажем тачно, његова супруга је донела ону очитану личну карту која је остала на столу код мене у канцеларији сад кад сам кренуо, па ћу ја у току дана кад се буде завршио, окончао претрес, ја ћу одмах након тога уз поднесак доставити очитану личну карту везано за његово ново пребивалиште и лекарску документацију коју буде он доставио.

Председник већа: Све сте рекли што сам мислио да вас питам.

Дакле није приступио окривљени Ивановић Милан из разлога који су ближе евидентирани аудио техником овог суда, а које износи његов бранилац.

-Присутан је пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић.

-За оптуженог Миладиновић Топлицу, адвокат Крсто Бобот по заменичком пуномоћју, добро.

-за оптуженог Поповић Срећка, адвокат Борислав Борковић, колега ту сте. Реко да се погледамо бар, добар дан.

-за оптуженог Кастратовић Славишу, адвокат Стругар Боривоје, добар дан.

-за оптуженог Богићевић Бобана, адвокат Крсто Бобот,

-за оптуженог Корићанин Вељка, адвокат Перовић Небојша,

-за оптуженог Сокић Абдулаха, адвокат Дејан Крстић,

-за оптуженог Мишић Синишу, адвокат Мирослав Ђорђевић,
-за оптужене Крстовић Владана и Павловић Лазара, адвокат Ненад Петрушић.

Добро

Присутни су... Јесу оба тумача ту? Судски тумачи за албански језик Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Рекли смо за Ивановић Милана да није приступио и из ког разлога.

Приступили су сведоци Хаве Гаши и Рам Никчи.

Нису приступили сведоци Садик Гаши који због болести није у могућности да путује, као ни сведок Фадил Бериша који је изјавио да не жели да сведочи.

Добро. Ми смо раније раздвојили поступак за Ивановић Милана, да ли сте сагласни да ми обавимо данас и ова два сведока на исти начин као и прошли пут да не враћамо ове сведоке који су дошли. Сагласни сте. Тужиоче? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи и настави у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку као сведоци испитају Хаве Гаши и Рам Никчи.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Зовите нам Хаве Гаши.

Тумачи ми не проверисмо везу. Јел` се чујемо?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Добар дан. Дал` ме чујете?

Председник већа: Ја вас чујем одлично. Било би добро и сведоку да дате слушалице. Само јој лепо ставите то да јој не смета, некако је ставила преко носа то.

Сведок Хаве Гаши: Хаве Гаши.

Председник већа: Овако, ово иде горе. Биће јој незгодно тако, мораћете мало фризуру да јој... Е сад ја вас чујем, а сад је битно да вас чује на другој линији да вас чује и сведок.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Сведок не реагује, изгледа да не чује. Ако можете да јој помогнете канал само.

Председник већа: Канал да јој проверите, не чује сведок тумача.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Не реагује на...

Председник већа: Има овде на ово, плус-минус ту се мењају канали. Ајте сад говорите нешто.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Судија.

Председник већа: Молим?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Она је само почела да говори о чему се ради тако да...

Председник већа: А јел` је ви чујете?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Ја је чујем.

Председник већа: Е то је важно да је ви чујете, а ја да чујем вас.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Али она нас не чује и почела да излаже...

Председник већа: Ајте зовите неког да реши то.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Не реагује на наша питања. Само прича, она износи сад...

Председник већа: Да, сада ћемо да видимо. Добар дан. Ја чујем тумача ал` она не чује тумача, а тумач чује њу. Е тако.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Сад чује.

Председник већа: Сад сам добио информацију да је сведок оперисана и да тешко стоји, дајте јој неку столицу молим вас. Седите. Спустите јој микрофон. Е сад, јел` се чујемо сви, унакрст. Ја сад не чујем никог, а требао би тумача да чујем.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Нико не говори.

Председник већа: А нико не говори. А јел` ви чујете њу, сведока?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Чујемо, чујемо одлично и она нас.

Председник већа: Е добро. Добар дан.

Сведок Хаве Гаши: Добар дан.

Председник већа:

Приступила сведок Хаве Гаши, са личним подацима као на записнику пред истражним судијом 05.07.2010. године.

Бићете испитани у својству сведока дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам и текст заклетве за сведока, а ви ћете рећи „да“ да га не би понављали.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Хаве Гаши: Заклињем се пред судом, заклињем се, заклињем се.

Председник већа: Добро, довољно, довољно. Пре тога само, идентитет је утврђен увидом у личну карту Косова која се након увида враћа, лични број 1009582386.

Добро. Гаши Ви сте сведочили пред истражним судијом 05.07.2010. године, да ли се сећате тог исказа, да ли остајете при том исказу који сте тада дали?

Сведок Хаве Гаши: Да, увек, да стојим иза тога и увек ћу се одазвати позивима кад год будете ме звали.

Председник већа: Добро. Ајте нам укратко..., нек` исприча догађај о којима је сведочила, где се налазила, шта се десило.

Сведок Хаве Гаши: Ја сам била код куће...

Председник већа: Ако може и датум и година и све молим вас, само нек` све од почетка. Да ли се сећа датума?

Сведок Хаве Гаши: Е заиста сад не могу да се сетим датум али знам да је било негде у мају, а била сам са супругом и децом.

Председник већа: Добро. Како се зове супруг и тако даље, да буде што прецизнија сад.

Сведок Хаве Гаши: Супруг је на неплаћеном јер сам оперисана ево пре два-три месеца, он сад узео неплаћено и... Абдула Гаши се зове и он сад је стално поред мене.

Председник већа: Добро. И шта се догодило тог дана?

Сведок Хаве Гаши: Били смо код куће, устао је супруг рекао је устаните јер су стигли, устали смо, хтели смо да изађемо, стајали су и с једне и с друге стране...

Председник већа: Ко?

Сведок Хаве Гаши: Одвели су ми свекра...

Председник већа: Само сугеришите кад каже „они“ да, кад користи личне заменице да буде што прецизнија, ко „они“ знате.

Сведок Хаве Гаши: Срби.

Председник већа: Добро.

Сведок Хаве Гаши: Спалили нас, убили, запалили нам куће, узели су нам све што смо имали од имовине.

Председник већа: Ајте конкретно радње шта се дешавало.

Сведок Хаве Гаши: За нас је доста, црње не може да буде од онога што се десило.

Председник већа: Не, не, да каже конкретно да исприча догађај. Овде је причала, удаљила се од куће, оставила децу, они ме окружили и тако те конкретне неке детаље везане за тај дан, за тај догађај.

Сведок Хаве Гаши: Изашла сам из куће, изашли смо сви, стриц мог свекра је био ту, реко нам је изађите оставите све јер ће вас убити, узеће вам новац злато, убиће вас, оставиће вас овде све, постављаће вас овде по дворишту. Изашли смо сви, ја сам са ћерком изашла и видела убијеног свекра. Ту са нама је био и стриц мог свекра, није имао нигде никога тако да је био код нас и изашли смо сви заједно.

Председник већа: Само молим да пренесете и да говори о именима, кад говори стриц, свекар, стриц и тако даље нека користи и имена.

Сведок Хаве Гаши: Ниман Гаши.

Председник већа: Он је ко?

Сведок Хаве Гаши: Стриц мог свекра, није био ожењен није имао децу, тако да није имао нигде никога.

Председник већа: Добро, даље.

Сведок Хаве Гаши: Сви смо отишли са децом, са свекрвом, отишли смо до насеља Хасан Бећ тамо где су све запалили, убијали и тако даље, тамо смо били око две недеље, у туђој кући наравно. Након тога смо се сви вратили нашој кући овамо на ову страну, нашу страну.

Председник већа: Јел` то то? То је све што је рекла?

Сведок Хаве Гаши: Сад не знам тачно, можда сам нешто и заборавила јер доста дуго, дужи период је прошло тако да не знам, можда сам нешто заборавила.

Председник већа: Ајте нам, ја ћу само кратко сада, пошто мој ред за питања ће доћи накнадно, али бар да имамо чиме да располажемо. Да ли је видела нешто конкретно, нека убиства, злостављање, конкретне акције, да ли је била присутна, видела и шта је видела?

Сведок Хаве Гаши: Свекра Ибрахима Гашија су ми убили и ја сам то видела.

Председник већа: Добро.

Сведок Хаве Гаши: И Расима Раму, и Мета Ису, из дворишта су одведени и убијени.

Председник већа: Добро. Тужиоче да ли имате питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Хаве Гаши: Мердита.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли ви остајете у свему ономе што сте рекли код истражног судије 05.07., оно што вас је судија...

Председник већа: Ја питах то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па питали сте то...

Председник већа: Она рече „да“.

Сведок Хаве Гаши: Увек, увек, док будем жива увек ћу исто говорити.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па немам више питања.

Председник већа: Добро. Браниоци. Нема. Добро, онда да ли оптужени имају питања? Да ли се сећате којим редом су убијени Расим, Брахим и Мета, њих тројица?

Сведок Хаве Гаши: Да, прво је Мета донео мом свекру саднице парадајза, и одвели су га из нашег дворишта, пребацили га у Расимово двориште. Онда су узели Расима и он је био код нас гост, одвели су га до степеништа, односно до степеника у његовом дворишту и ту је убијен.

Председник већа: Ко? Расим.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Није схватила одговор, каже Срби, Шкија.

Сведок Хаве Гаши: И Расима Гаши исто су одвели, убили су га ту близу његовог брата, у близини брата.

Председник већа: Јесте видели та лица која су вршила убиство?

Сведок Хаве Гаши: Један је био слаб, црн, висок, он је убио ту тројицу. Био је исцран онако и по телу је имао метке онако...

Судски тумач Еда Радоман Перковић: И показује левом руком преко тела, преко груди.

Председник већа: Добро. Да ли је исто лице или иста лица, да ли су убили сву тројицу и Расима и Мету и Ибрахима?

Сведок Хаве Гаши: Била су тројица-четворица, међутим један од њих их је убио.

Председник већа: Сву тројицу и Расима и Мету и Ибрахима?

Сведок Хаве Гаши: Да.

Председник већа: Јесте ви видели тај чин убиства?

Сведок Хаве Гаши: Ја лично нисам видела како их убија, али сам видела тренутак када их је одвео из дворишта али сам чин убиства ја нисам видела.

Председник већа: Добро. Питања не? Изволите.

Адвокат Небојша Перовић: Па не, питање, питање проистиче сад из овог одговора. Ако може сведок да нам каже за Расима да је био гост, када је дошао у њихову кућу и колико дана уназад?

Сведок Хаве Гаши: Само је једну ноћ провео код нас, сутрадан је убијен.

Адвокат Небојша Перовић: А одакле је дошао Расим код вас?

Сведок Хаве Гаши: То нам је комшија, зид нас дели.

Адвокат Небојша Перовић: А што је спавао он код вас?

Сведок Хаве Гаши: Јел` ноћ, вече пре тога су убили и Хазира и супругу његову због тога је дошао код нас.

Адвокат Небојша Перовић: Кога су убили?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Хазира и супругу, тако је рекла.

Адвокат Небојша Перовић: А ко су Хазир и супруга?

Сведок Хаве Гаши: Да, вече пре тога ушли су и одвели Хазира и супругу убили су их и онда сутрадан у односу на то вече, сутрадан се дешава ово друго.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. Моје питање је следеће ко су Хазир и супруг или супруга, ко су они?

Сведок Хаве Гаши: Из Пећи.

Адвокат Небојша Перовић: А где су били Хазир и супруга?

Сведок Хаве Гаши: У стану. Радили су ...

Адвокат Небојша Перовић: У ком стану?

Сведок Хаве Гаши: Радили су у фабрици пива.

Адвокат Небојша Перовић: А где су живели Хазир и супруга?

Сведок Хаве Гаши: У Пећи у стану.

Адвокат Небојша Перовић: Како се Расим познаје са њима?

Сведок Хаве Гаши: Расим, мој свекар Ибрахим и Мета су заједно радили са њим у фабрици.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли је Расим имао породицу?

Сведок Хаве Гаши: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Где је живела Расимова породица.

Сведок Хаве Гаши: И породица је била код нас, сви смо били заједно, дакле сви су ту ноћ провели код нас.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро. Да ли сте неког од војника или полицајца или већ кога од тих униформисаних особа препознали том приликом, од раније да их познајете?

Сведок Хаве Гаши: Не, не, заиста не.

Председник већа: Да ли бисте сад неког могли да препознате кад бисте видели неку фотографију? Јесте прошло време али да вас питам.

Сведок Хаве Гаши: Заиста не знам, не бих ни могла...

Председник већа: Не бисте могли?

Сведок Хаве Гаши: Не бих ни могла да гледам јер сам у проблему. Знате како, ево дошла сам сведочим овде и није проблем али не би могла ни да их гледам, јер свеже сам оперисана, нисам добро, тако да, не би ни да их гледам.

Председник већа: Добро. Ја сам разумео да, можемо ми и да направимо и паузу ако вам није добро, нећемо да вам, на уштрб Вашег здравља али ја морам да вас питам да ли бисте на фотографији неког могли да препознате сада из тог периода? После оволико времена додуше ал` ...

Сведок Хаве Гаши: Не могу, болесна сам, не могу заиста.

Председник већа: Добро. Да ли неко још има питања? Нема. Хвала лепо. Само још једна ствар нисам вас питао, да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете имовинско правни захтев? Е сад пошто она неће то разумети, Ви кажите да ли тражи да буду осуђени оне које сматра евентуално одговорним за то што се догодило и да ли тражи неку накнаду штете?

Сведок Хаве Гаши: По.

Председник већа: По?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: „Да“ је рекла само да је схватила питање ал` није почела одговор.

Председник већа: Аха добро. И јел` има одговора или... Немојте да жени, јел` њој... Дакле да ли тражи да буду кажњени и накнаду штете и да не мучимо жену више видим да јој није баш сјајно?

Сведок Хаве Гаши: Да, да, треба да буду кажњени за оно што су нам учинили.

Председник већа: И да ли тражи накнаду штете?

Сведок Хаве Гаши: Да. Да, да.

Председник већа: Добро. Хвала лепо што сте били. Где је стража сад? А ту је.

Сведок Хаве Гаши: Хвала вама.

Председник већа: Може други. Довиђења. Рам Никчи. Колега? Не, не, зове Вас колега, а ја зовем колегу. Видим, зато га и зовем. Да. Добар дан. Је ли Ви то српски знате добар дан само, или знате и остало.

Сведок Раме Никчи: Знам помало, али не знам све баш добро.

Председник већа: Добро, хоћете на српском или имамо тумача два за албански?

Сведок Раме Никчи: Ја ћу да причам на албански.

Председник већа: А можемо и овако да се снађемо када буде ако буде, добро. Дакле приступио сведок Раме Никчи. Тако пише Раме Никчи, је ли Рам или Раме?

Сведок Раме Никчи: Да. Раме Никчи.

Председник већа: Идентитет утврђен увидом у личну карту Косово..

Сведок Раме Никчи: Да.

Председник већа: Број ИД 0459995.

Сведок Раме Никчи: Тако је.

Председник већа: Са личним подацима као у списима предмета. Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам и текст заклетве за сведока, а Ви ћете само рећи да, да га не би понављали. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Раме Никчи: Заклињем се да ћу говорити само истину и да.....

Председник већа: Добро, довољно, довољно, добро. Е сада ћу ја нешто кренути и онда знам да ће колега Ђорђевић одговорити, али знам да колега Ђорђевићу ми већ знамо Ваше примедбе везано за записнике сачињене пред ЕУЛЕКС-ом, не морате да их понављате, ми то знамо, али ћемо ми то користити можете баш ако инсистирате да их поновите, али нема потребе везано за те овај..., да не би прекидали што би рекли испитивање сведока.

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Ја Вам захваљујем на томе пошто сте упознати са мојим примедбама...

Председник већа: У реду.

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Нема потребе да их ја понављам.

Председник већа: Добро. Никчи, Ви сте пред ЕУЛЕКС-ом у два наврата сведочили, најпре 24.03.2010. године, а онда је био неки додаток или допуна 19.10.2010. године, да ли се сећате тих исказа и да ли остајете при њима?

Сведок Раме Никчи: Да.

Председник већа: Добро, ајте нам Ви испричајте догађај, где сте се налазили, када је то било, где сте се Ви налазили и шта се догодило, па да кажемо време, будите што прецизнији у смислу која војска, која полиција када користите што мање личне заменице и више користите имена, ако наравно знате имена, дакле будите што прецизнији, ето изволите. Дакле, што прецизније ето.

Сведок Раме Никчи: Да. 14. маја, тога дана су стигле три врсте војске, у три врсте униформи, полиција региона, био је Брновић командир полиције у Клиничини, заједно са њим су били остали, стали су код сервиса Кући.

Председник већа: Које место је у питању? Рекли сте време, само кажите место.

Сведок Раме Никчи: Код Међе у правцу Накло, у правцу села Накло где се раздвајају Захаћ и Пављане, тамо је био сервис за камионе и аутобусе, када су их окупили све у Захаћу, стрељали су их после један сат, после подне.

Председник већа: Стрељали које оне? Све нам то морате рећи.

Сведок Раме Никчи: То зна Брновић најбоље, он најбоље зна јер он је био присутан, тако да он зна име и презиме, односно имена и презимена.

Председник већа: Ајте Ви што сте Ви видели то нас занима.

Сведок Раме Никчи: Ја сам... лично својим очима сам видео Брновића тамо, јер сам био на можда 100-200 метара од њих мало даље сам видео кућу, убили су ми оца, мајку, стрину, видео сам дакле кућу своју.

Председник већа: Ко је убио, јесте ли видели ко?

Адвокат Небојша Перовић: Преводи нам, немој да записујеш...

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Ако будемо говорили паралелно ништа нећете разумети због тога.

Сведок Раме Никчи: Лично нисам видео убиства, односно нисам видео, био сам био ту у тренутку када су убијени, међутим знам да је дошао Златко Армуш и одвео нашег нећака, хтео да га убије, међутим је он побегао.

Председник већа: Добро. Даље.

Сведок Раме Никчи: Након тога кренула је колона према Пећи, ја сам стајао близу шина, био сам се сакрио тамо, Брновић је пратио колону у правцу града.

Председник већа: Ког града? Пећи је ли, ка Пећи?

Сведок Раме Никчи: Пећи.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Вратио се Брновић након што је кренула колона, онда се вратио, 16-торо је било у каналу, чували су их тамо. Три врсте униформе је ту било, униформе војске, тамо није могао човек да види који део, односно који део војске је присутан, само су биле војне униформе, знам да су три различите врсте биле. Са службеним возилом полицијским возилом „сто кецом“, вратио се из Пећи, стао код сервиса, ту је стао „голф“ зелене боје којим је управљао Вуловић из Захаћа, разговарали су, дакле њих двојица су разговарали ту испред.

Председник већа: Која њих двојица?

Сведок Раме Никчи: Брновић и Вулевић. Вулевић је кренуо према Пећи, скинуо је капу или маску, шта је имао, црне боје и кренуо према, кренуо је од сервиса где је било 16 момака, тамо је разговарао прво са Брновићем, кренуо је према Пећи, међутим скинуо је маску, кренуо према Пећи, међутим тамо код Пављана скренуо је десно и онда је кренуо у правцу Благаја. Из Благаја кренуо је у правцу Накла, стао је код сервиса, тачно где су шине, стигао је „опел омега“ из Пећи, и стао је ту. Ја сам био на неких 200 метара од њих, они су почели ту нешто да разговарају међусобно, ту док су се расправљали, одмах су кренули, ушли су у сервис, онда су се вратили, ушли су у аутомобил и кренули за Пећ. Стигло је друго возило, не могу да се сетим марке тог аутомобила, разговарали су на улици, ушли су унутра, не знам ко су они били, видео сам да су ушли унутра али ја сам чин убиства нисам видео, а знам само да су ушли унутра и да су убили ове људе, значи 16 лица је ту убијено. Из правца Пећи одмах је након тога стигао и Брновић. Вратио је колону, ту су били људи који су кренули у правцу, који су стајали код фабрике акумулатора, ја нисам био са њима и ја сам стајао ту негде близу моје куће. После тога видео сам Власту Вулевића да још је возио свој аутомобил марке „голф“. Ја сам кренуо, отишао сам мало даље од куће и био сам близу пруге. Видео сам Златка Армуша доводио је Хамзу Муратија, довео га код куће Реџ Никчија, брата од стрица, мог брата од стрица. Покушавао је да га, покушавао је са њим да уђе у двориште, међутим Хамза је ушао први и закључао је врата. Он се вратио назад мало, једно два метра и шутнуо је врата и тако је отворио и ушао је у двориште. Хамза је покушавао, ишао је око куће, међутим он је ишао за њим, пуцао је „калашњиковим“ једно шест пута, и тако је он пао. Приближио му се и пуцао је четири, пет пута право у њега. Вратио се једно 20 метара, затим се опет вратио, и...

Судски тумач за албански језик Еда Радоман Перковић: онда како се сведок изражава, каже и дао му је још четири комада, али сада не више „калашњиковим“ него из пиштоља је пуцао.

Сведок Раме Никчи: Једно возило марке „опел аскона“ је било у дворишту моје куће, међутим ја њих нисам препознао јер су они били маскирани, односно носили су и војне униформе, почела је кућа да гори, звао ме Дибра, звао ме Дибра не могу да се сетим како се презива, звао ме и рекао ми да су у дворишту и да не улазим. Рекао ми је немој да идеш кући, зато што су ти, зато што ти је војска у дворишту. Они су крали, напунили су кола, дакле говорим о овом возилу марке „опел аскона“, крали су буквално се ауто..., буквално је ауто пао од тежине и онда су кренули један је возио, после неких, након пола сата опет се вратило то исто возило, били су неких 20-так минута у кући, шта су узели не знам и кренули су у правцу Пећи. Вратили су колону од Пећи надоле, и стационарирали су их у селу Захаћ. Предвече сам ушао у кућу, отишао сам, видео сам три тела убијена и спаљена у мојој кући. Тамо сам видео оца, односно открио сам да је то мој отац, он је скроз био изгорео, међутим сат му је био на руци и тако сам препознао да је у питању мој отац. Кренуо сам на доле да видим где је остатак породице, код неке међе тамо сам срео Бајрама који је био у овој групи са ових 16 који су убијени у сервису. Када смо се срели, он је побегао од мене, ја сам од њега јер нисмо знали ко је ко јер већ је ноћ, већ је... нашао сам породицу, видео сам да ми је отац, мајка и брат од стрица нису тамо, и онда сам још једном схватио да су тела мојих родитеља ипак у кући. Испричао сам супрузи, међутим нисам хтео ништа да, испричао сам само супрузи јер су ми браћа, сестре били тада још мали, стричевима ништа нисам хтео да кажем, тек сутрадан сам им испричао. Сутрадан смо их сахранили у три кесе, замислите то су биле кесе запремине пет килограма, можете да замислите како су изгледала њихова тела. Сахранили смо их, сахранили смо их. Опет су дошли, опет су нас малтретирали на сваких пет минута су долазили. Хтели смо да сахранимо и Хамзу Муратија, међутим нисмо могли јер су нон стоп долазили и контролисали да ли је то тело или не, долазили су разним возилима, маскама. После четири дана смо сахранили Хамзу Муратија, не ја лично, да будем искрен ја нисам био на његовој сахрани. Дошли су у село Пављане Лазо Марковић, Саша Марковић, они су долазили сваки дан и свако вече у село Пављане, заједно са Жељком Армушем. Жељко Армуш је убио Ајшу само зато што је рекла знам си ти син од тог и тог. Када смо, тога дана..., када смо сазнали да је потписан споразум и да КФОР улази на Косово, било је негде око поноћи или можда један сат после поноћи када смо путем радија чули 09.06. је у питању, да 10.06.1999. године улази једно возило у село Пављане „мерцедес 200“ жуте боје, који је од нашег зета Кадри Лаће, Мићо Марковић, брат Лазе Марковића и Саше Марковића, тим возилом су ушли у село, ранили су Хаљил Никчија, био је рањен у ногу, међутим приближили му се, приближио му се и убио га, право га погодио у главу. Били су Лаза, Саша и још један други, али тог трећег нисам знао, не могу да кажем нешто што нисам видео. Запалили су кућу Адема Гашија, Саша је сам подметнуо пожар и то сам видео. Изашли су на главни пут који води према Приштини, од Приштине ка Пећи, кренули су у правцу Приштине, у селу Захаћ, ту су неки који се презивају Добра. Лично нисам видео, међутим, знам да су ушли возилом да су убили....

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Могу само да га зауставим, имена нисам чула.

Сведок Раме Никчи: Хаљит Добру, био је паралисан инвалид, Ајша Кастрати са ћерком, име њене ћерке не знам, то возило је ту ушло и ја нисам био присутан, лично нисам видео али знам да се то десило. Након тога ми смо отишли из села Пављане у

село Благај, тамо смо пребацили породицу, вратио сам се предвече и сахранио сам брата од стрица Халида Никчија, Никчу. Ту су почели већ, када је почело кретање ван, у правцу Пећи тако. Мића Марковић је брат Лазе и Саше Марковића. Дошао је, узео нам је аутобусе, камионе, „ауди 80“, све у дворишту мога брата од стрица. У моју кућу је дошао Мића Марковић, узео ми је камион и имао сам једну тестеру, Мића Марковић са браћом ми је све украо. Били су у кући мог стрица, покрали су све и на крају су запалили, а данас Мића Марковић ради као полицајац у Крагујевцу, лично сам га видео, ја не знам шта друго да тражим. Када их познајемо, када знамо имена, презимена, знамо породице, Мића, Лаза, Саша, су долазили, носили су маске, улазили су у куће, тукли су ми старије стричеве, Халил им је побего буквално прошо им је кроз руке, били су на другом спрату.

Председник већа: Нама браћа Марковићи нису овде у поступку па да, у реду чули смо и тај део али... Даље, да ли имате нешто још?

Сведок Раме Никчи: Ја све што говорим говорим о ономе што, ја вам говорим само о ономе што сам видео, да будем искрен, дакле ја не могу да кажем за неког другог да је био тамо а да није био, а да ја нисам видео, тако да све што говорим говорим о ономе што сам ја лично видео.

Председник већа: Добро. Јел` то то?

Сведок Раме Никчи: То је то, ал` сад постоји могућност да сам нешто заборавио јел` доста времена је прошло 17 година, прошло је доста времена 17 година је већ прошло, ако имате неко питање изволите, само да знате да све што сам рекао рекао сам искрено и да нисам додао ништа што нисам видео.

Председник већа: Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања.

Председник већа: Немате. Браниоци? Не.

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Само једно питање.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Господине Никчи, Ви сте данас дали један исцрпан исказ, па је моје питање да ли сте исто тако изјавили и ЕУЛЕКС-у?

Сведок Раме Никчи: Да.

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Немам других питања.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Небојша Перовић: Моје питање за сведока је да ли је након тих догађаја и дешавања неко вршио ексхумацију односно ископавање остатака родитеља што су сахранили као што нам је сад описао?

Сведок Раме Никчи: Да, да.

Адвокат Небојша Перовић: А ко?

Сведок Раме Никчи: Лекари, међународни лекари.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. Захваљујем.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Ако желите могу да вам доставим и фотографије да видите.

Председник већа: Кажите ми, ја сам закључио да Ви Брновића знате од раније.

Сведок Раме Никчи: Да познавао сам га.

Председник већа: Шта је урадио у време које сте...

Сведок Раме Никчи: Био сам возач камиона, а он је био командир полиције у Кличини. Кличина је у правцу Пећи када идеш за Клину, не знам тачно у километрима колико је, знам да је био командир полиције.

Председник већа: Добро, добро. Моје питање, шта је конкретно радио у време овог догађај који описује, да ли се сећа? Рекао је да га је видео, а шта је конкретно радио Брновић.

Сведок Раме Никчи: Он зна, она зна шта је радио...

Председник већа: Ма ја вас питам.

Сведок Раме Никчи: Он је био саучесник ту, био је присутан, али ја сам вам рекао да ја нисам могао да уђем, нисам могао да уђем у канал, а он је био тамо, он је био ту на улици, ја нисам могао да уђем да видим шта ради. Он је био ту присутан стајао је на улици када су убијена ова 16 лица. Једва сам отишо...

Председник већа: У каналу?

Сведок Раме Никчи: ... да сам ушо у канал и ја би био убијен. Он је био тамо. Он је контролисао пут, све време је био ту, контролисао, надзирао. Ја нисам могао да стојим, нисам могао да уђем да видим он зна шта је радио. Он је ту стајао, возио своје возило „101“, дошао из Пећи службеним возилом и ту је стајао, тако да он најбоље зна шта је радио. Он је био ту присутан, из Пећи је дошао, стао је ту службеним возилом и онда су убијени ти људи. Ја нисам био у каналу да видим ко је пуцао из калашњикова да ли Брновић или неко други, ја сам стајао, реко сам да сам био тамо према прузи и само сам гледао и примећивао ко је...

Председник већа: Добро. Мало пре ...

Сведок Раме Никчи: Власта Вулевић је ту вртео се, не знам шта је тачно радио.

Председник већа: Власта добро. Рекли сте да је пуцано на тих 16 лица у каналу, а да је Брновић био на улици. Па јел` Брновић био у каналу или на улици?

Сведок Раме Никчи: Да не помешамо ствари, ево сада причамо полако и реално. Дошао сам да говорим истину нећу ништа ни да додам ни да умањујем да не мешамо ствари. И малопре сам рекао стигла је „опел Омега“ из Пећи, нисам могао да дођем до самог канала али сам видео да они стоје и разговарају, викали су, који је проблем у питању не знам, знам да су викали, разговарали. „Опел Омега“ се вратила отишла је у правцу Пећи, Брновић је дошао службеним возилом „101“, након 10-15 минута, нисам имао сат да видим тачно али је стигло још једно возило из Пећи али ја нисам могао да идентификујем које возило је у питању. Тада су ушли...

Председник већа: Где, где су ушли? Где?

Сведок Раме Никчи: У ову радионицу, дакле ту где се налази канал. Када су почели да пуцају ја сам се мало удаљио јер ме већ било страх, када сам отишо даље чуо сам можда једно 30 пута се пуцало и чуо сам и врисак људи. Ја сад нисам могао да се вратим и да видим сто посто да ли пуца Брновић или његов радник или неко други, али ову зону је покривао он јер он је био командир полиције за Клиничину и Захаћ.

Председник већа: Колико је био удаљен од тог канала где су убијена та лица, Брновић, кад се пуцало? То питах пре 10 минута.

Сведок Раме Никчи: Можда 20 метара.

Председник већа: У време док су пуцали... И шта је конкретно радио тада дал` сте видели?

Сведок Раме Никчи: Он је дошао, разговарали су, вратио се, стигло друго возило и они су пуцали, он је ту стајао колима сада.

Председник већа: Колико сте ви били удаљени од тог места, где је тај канал, радионица, канал, Брновић?

Сведок Раме Никчи: Не знам тачно можда 200-300 метара. Када сам давао изјаву знам да су радили и неку врсту увиђаја, када сам чуо како вриште у том каналу ја сам од страха отишо на горе.

Председник већа: Дакле ви то гледате са 200-300 метара јел` тако?

Сведок Раме Никчи: Да. Ту сам био.

Председник већа: Ту или 200-300 метара? Кад каже „ту“ то подразумева мало већу близину од 200-300 метара. Ми смо сад ту, а 200-300 метара је мало, знате где је то, то је повелика удаљеност за такав термин, па ме занима...

Сведок Раме Никчи: Господине председниче, ја сам био ту изнад пруге, нисам могао сад да мерим, у то време, не знам можда чак није ни толико, али ја кажем отприлике. Када су пуцали, кад сам чуо како вриште, ја сам се удаљио, јер нормално да сам се плашио за себе.

Председник већа: Добро. Јел` познајете Кастратовића?

Сведок Раме Никчи: Да.

Председник већа: Шта је он радио а да сте ви видели?

Сведок Раме Никчи: Он је тог дана био са групом Шакали или како се већ зову, био тог дана у Ћушки и Захаћ и Пављану. Ја се нисам видео лично са њим али сам чуо. Он је био у групи која је ушла у моју кућу али ја сад не знам тачно шта је он урадио. Кастратовић је из Гораждевца, али ја не могу да кажем тачно шта је он урадио јер нисам видео али знам да је био у тој групи.

Председник већа: Да ли бисте после времена које је протекло и тако даље, могли да препознате нека лица на фотографијама која би... из тог периода?

Сведок Раме Никчи: По.

Председник већа: Да?

Сведок Раме Никчи: Да, да, да, Брновића сам лично познавао, Кастратовића, браћу такође. И друге сам познавао али сад не могу, не памтим имена, тако да...

Председник већа: Осим Брновића и Кастратовића које познајете, па нема ни потребе да их, што би рекли препознајете или можда има не знам ајте да, ако чујемо из суднице да онда је у реду али за друга нека лица?

Сведок Раме Никчи: Када би гледао фотографије можда би се присетио али имена сигурно не могу да памтим.

Председник већа: Добро. Кажите Перовићу.

Адвокат Небојша Перовић: Пре ове радње препознавања мислим да је да кажем важно прво да питам сведока да ли му је до сада било ко показивао фотографије лица која се сумњиче да су тог дана били у селу са једне стране.

Председник већа: Или било какве фотографије, добро мислим...

Адвокат Небојша Перовић: Тако, и са друге стране да ли је путем било каквог медија, ајде тако да кажем или гласила, новина, телевизија, интернет, све живо, да ли је гледао фотографије, мислим сада постоји...

Председник већа: Да ли сте раније... Нешто што ја избегавам да вам предочим али можда није лоше имајући у виду ако обавимо ову радњу да су вам већ раније евентуално биле предочаване фотографије одређених лица која су узела одређена учешћа у тим неким догађајима, па ајте без обзира што то имамо уз овај записник пред ЕУЛЕКС-ом да вас питам и формално, да ли сте Ви вршили нека препознавања преко фотографија раније?

Сведок Раме Никчи: Не. Само једну фотографију једног „мерцедеса“, ја тај „мерцедес“ нисам видео, тог „мерцедеса“ никад нисам видео, не знам...

Председник већа: Нисам чуо почетак, јер нисам ставио слушалице.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Па рекао је „не“.

Председник већа: Није вршио препознавање преко фотографије.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Не, осим једне, неко му је показао једну фотографију на којој је возило марке „мерцедес“, али он уопште не зна чије је то возило.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је сведок видео слику некад некога од оптужених, на телевизији, у новинама, не знам сад већ?

Председник већа: Сад не знам дал` зна који су оптужени...

Адвокат Небојша Перовић: Па добро...

Председник већа: ево прича данас о браћи Марковић...

Адвокат Небојша Перовић: па знате убили су му оца и мајку вртеле се фотографије месец дана по свим телевизијама и новинама доле по Косову и Метохији, сад сведок каже да никад ништа није видео. Ево ја му не верујем сад ништа.

Председник већа: Не само то, него што је овај, што је ситуација следећа, што овде уз овај исказ дат пред ЕУЛЕКС-ом 24.03.2010. године и допуне од 19.10. ... Јел` ви преводите то? Да јел`? Добро. Постоји и записник који каже извештај о спроведеном поступку препознавања са фотографија и то је предочено, не бих сад бројао али више од једне.

Сведок Раме Никчи: Ја сам видео само једну. Само једну фотографију на којој је био један „мерцедес“, и ни једну другу фотографију нисам видео.

Председник већа: Ево ја ћу вам, без да покварим...

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Судија...

Председник већа: Само један секунд. Показано вам је доста фотографија па сте ви рекли фотографије број па тамо неке, 2, 4, 6, 8, 10 фотографија, па сте чак утврдили да су на две фотографије под различитим бројевима фотографије исте особе, ево што нек не буде неки Власта Вулевић, и тако даље и тако даље, ово је онако приличан број фотографија сигурно више од једне која је вама предочена како стоји у овом записнику. Јесте ви сигурни да сте само једну видели?

Сведок Раме Никчи: Ја се не сећам, заиста се не сећам да сам погледао више од једне фотографије. Можда нешто и заборавим али...

Председник већа: Шта каже, нисам чуо.

Сведок Раме Никчи: Можда сам нешто заборавио јер је прошло доста времена.

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Ја сам у мојим примедбама које сте рекли да сте погледали па због тога и нема потребе да их понављам, детаљно објаснио због чега и ови искази пред ЕУЛЕКС-ом и тај записник о препознавању треба да буде издвојен као доказ.

Председник већа: Видео сам и решење које је донела колегиница о издвајању и тако...

Адвокат Мирослав Ђорђевић: Да, али не само што се ради о доказу који по мом мишљењу није дозвољен у тим околностима, него и у самим тим изјавама има толико противречности да се то не може прихватити. Ја сам сведока данас када је завршио своје излагање питао да ли је такав исказ дао и пред ЕУЛЕКС-ом, он је потврдио „да“. А у том свом исказу је јасно и гласно рекао „не бих могао никога да препознам јер су били маскирани“. Ја не видим на чему инсистирање онда на нечему, исказу, односно не исказу него једном записнику ЕУЛЕКС-а из неког периода који је ајде да будем блажи крајње сумњив као доказ, имајући у виду и данашњи исказ сведока и у погледу броја фотографија, и у погледу онога што је садржина у записнику, а и саме контрадикторности тих записника на које сам ја у примедбама указао. Инсистирање на том записнику би било инсистирање по мом дубоком уверењу на једном недозвољеном доказу, што би и ову процесну радњу учинило такође недозвољеним. Хвала вам лепо.

Председник већа: Молим. Суштина је у томе да доказ као и сваки други доказ се цени и када дође време веће ће оценити колику снагу који доказ има, увек дајући приоритет начелу непосредности и контрадикторности и зато се и предочавају одређене ствари да утврдимо у којој мери неко говори или истину или не говори истину, дозвољавајући могућности и грешака имајући у виду протек времена и тако даље.

Адвокат Борислав Борковић: Могу ја.

Председник већа: Сад` ћете сви. Ајте сви.

Адвокат Борислав Борковић: Па кад смо дошли већ...

Председник већа: Ајте. Изволите.

Адвокат Борислав Борковић: Ја мислим да се препознавање фотографија односно лица са фотографија не може по закону ни вршити. Закон познаје препознавање лица, па се може довести и окривљени и још 15 њих, а препознавање лица на фотографијама ја мислим да то није просто дозвољено.

Председник већа: Добро, сад можемо да полемисемо али ова одредба која говори о препознавању сведока се у једном делу враћа и на 90-ти, па га везује за додуше закон каже изузетно уколико се не може обезбедити присуство окривљених, а ми не можемо присуство окривљених да обезбедимо онако физички како су изгледали у оном, и мало ко од нас изгледа исто у односу на период од пре колико је то година, поприлично. Ајте кажите и ви, да не буде да сам вам дао, нисам вам дао колега Перовићу. А ви кажете да ви изгледате као пре... Изволите колега.

Адвокат Боривоје Стругар: Само кратко да питам сведока, он је споменуо Славишу Кастратовића везано за догађај у селу Ћушка, каже да је чуо да је Славиша Кастратовић био у Ћушки, да каже од кога је то чуо, од кога је то чуо да је био и узгред само нек` каже...

Сведок Раме Никчи: Ја нисам дошао овде да вам кажем реко ми је тај и тај, овај, видео овај, видео тај па су ми пренели, не, ја говорим само о ономе што сам ја лично видео и само о томе сведочим.

Адвокат Боривоје Стругар: Уважавам...

Сведок Раме Никчи: 14. маја је била група која ми је убила родитеље, сад ја..., нисам могао сад да ставим руке у џепове и да видим шта они раде.

Адвокат Боривоје Стругар: Уважавам Ваш одговор, само кад сте споменули да сте чули, онда сам логично питао од кога сте чули, ако не можете да се сетите у реду, само хоћу да кажем ради Вашег знања да је тај дан није био у селу Тушки него је био негде друго, у селу Гораждевац, е то је.

Сведок Раме Никчи: Можете слободно да погледате досије односно изјаву коју сам дао у вези њега, нема потребе сад ја вама додатно да одговарам.

Адвокат Боривоје Стругар: Хвала, немам више.

Председник већа: Има потребе ако ја одобрим питање, то да знате, не има потребе него мора.

Адвокат Боривоје Стругар: Довољно је.

Председник већа: Да, схватио сам.

Сведок Раме Никчи: У реду, нормално.

Председник већа: Добро. Ајте сада да не губимо време ако будемо то обављали, дакле осим Кастратовића и Брновића, да ли остала униформисана лица бисте евентуално могли да препознате на неким фотографијама из тог периода?

Сведок Раме Никчи: Фотографије да гледам? Верујем да да.

Председник већа: Да. Режија повежите документ камеру са екранима у судници молим вас.

Констатује се да се сведоку предочавају фотографије из списка предмета и то најпре сет фотографија под називом „Фото албум - лица са КиМ за препознавање“.

Молим? Ја пустим ове које имам, а сад која је одакле стварно не бих знао. Само ви кажите кад можемо да окренемо стране, да не губимо време.

Сведок Раме Никчи: Наставите.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Даље. Не. 27 ...

Председник већа: Добро, шта је...

Сведок Раме Никчи: Не знам име али познато ми лице видео сам га тог дана али не знам како се зове.

Председник већа: А шта је то лице на које вас ово подсећа под бројем 27, шта је радило то лице дал` се сећате? Јел` само било присутно или је нешто радило конкретно, да ли се сећате?

Сведок Раме Никчи: Сећам се да је био присутан, ја нисам могао да видим шта ради конкретно, али био је присутан у војној униформи.

Председник већа: Добро. Окрените страну. Јел` рекао да окренемо?

Сведок Раме Никчи: Друга, следећа. Овде нема. 41 да ...

Председник већа: Препознајете га као особу која је била присутна или нешто радила?

Сведок Раме Никчи: Он ми је запалио кућу брата од стрица.

Председник већа: Јесте сигурни или вам личи на ту особу?

Сведок Раме Никчи: Не, сигуран сам. Сигуран сам.

Председник већа: Добро, даље. Јел` то све на тој страни?

Сведок Раме Никчи: Не могу добро да видим односно нису ми јасне... Даље. Даље. 69 познајем га, али га нисам видео 14. маја, али ми је лик познат.

Председник већа: Добро. Даље.

Сведок Раме Никчи: Не видим добро. 85.

Председник већа: Како?

Сведок Раме Никчи: 85.

Председник већа: Добро. Познаје га као особу која како?

Сведок Раме Никчи: Он је био тамо 14. маја.

Председник већа: Под бројем 85.

Сведок Раме Никчи: Он је убио Хамзу Муратија, он је Хамзу убио.

Председник већа: Добро. Је ли то то на овој страни?

Сведок Раме Никчи: Да, да. Сада има доста њих који ми личе на некога, али сада не знам, не могу да кажем да су они вршили злочине када не знам стварно.

Председник већа: Добро, оно што знате, чега се сећате. Даље.

Сведок Раме Никчи: 101.

Председник већа: Добро, шта је урадио?

Сведок Раме Никчи: Он је дошао, узео ми је аутобусе, камион, аутомобил.

Председник већа: Је ли му знате име, наравно ако знате име слободно кажите име?

Сведок Раме Никчи: Да, Мићо Марковић.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: 106, доле, то је Брновић био је 14. маја.

Председник већа: Добро, то сте нам описали већ, даље. Је ли то то?

Сведок Раме Никчи: Не видим баш најбоље. Даље.

Председник већа: Даље.

Сведок Раме Никчи: 120.

Председник већа: Добро, ко је то?

Сведок Раме Никчи: Лазо Марковић.

Председник већа: Лазо?

Сведок Раме Никчи: Можда погрешим име са његов брат.

Председник већа: То не морате да преведете, добро. Даље.

Сведок Раме Никчи: 111.

Председник већа: Ко је 111?

Сведок Раме Никчи: Не знам му име, али он је био у групи са Лазом и Сашом.

Председник већа: Марковић, добро. Је ли то то што се тиче те стране?

Сведок Раме Никчи: Број, за број 117 нисам сигуран, сумњам али не знам да ли је то Лазин брат или није, заиста сумњам нисам сигуран уопште..

Председник већа: Али један од браће Марковића, је ли тако?

Сведок Раме Никчи: Да, да. Сумњам, само сумњам.

Председник већа: Ево даље погледајте.

Сведок Раме Никчи: Не видим добро, али као да пада сенка.

Председник већа: Је ли боље сада?

Сведок Раме Никчи: Мало јесте. Не, идемо даље. Не видим баш добро.

Председник већа: Даље.

Потом фотоалбум назван „Фотоалбум униформисаних лица са фотографијама снимљеним 1999. године на КиМ“.

Јесте рекли нешто?

Сведок Раме Никчи: Не, не познајем.

Председник већа: Даље. Сlike су квалитетне колико могу бити, не могу боље.

Сведок Раме Никчи: Да, да. Идемо даље.

Председник већа: Даље. Шта каже?

Сведок Раме Никчи: Не, не познам.

Председник већа: Даље, то су сада извучене како бих рекао кадрови са оне слике мало пре.

Сведок Раме Никчи: Зумирано.

Председник већа: Зумирано.

Сведок Раме Никчи: Никог не препознајем овде. Никог не видим јасно, тако да.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Не видим добро, не примећујем.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Ништа.

Председник већа: То су фотографије сада са оне слике, појединачно.

Сведок Раме Никчи: Да, тамо су били заједно само.

Председник већа: Тако је, тако је. Је ли можемо да окренемо?

Сведок Раме Никчи: Може. Не видим их добро.

Председник већа: Окрените, сада су овде појединачно. Даље. Не, окрените. Да, то је лоша фотографија.

Сведок Раме Никчи: Овог у цивилу познајем, овог што пије са њима.

Председник већа: Како га познајете? Из ових дешавања или из других околности?

Сведок Раме Никчи: Не, не, не тога дана га нисам видео, али сам га познавао из виђења овако.

Председник већа: Добро, због евиденције то је фотографија број 6 страна 11. Даље. Сада су њих тројица на страни 2, фотографија б а, само су фотографије одвојене по лицима.

Сведок Раме Никчи: За овог између њих, односно на средини мислим да сам га видео тога дана али нисам сигуран сто посто. Претходна.

Председник већа: За овог под 36, је ли, на страни 12, нисте сигурни?

Сведок Раме Никчи: Број 36 да.

Председник већа: Добро, даље.

Сведок Раме Никчи: Тамо су носили три врсте униформи, тако да све ми се помешало?

Председник већа: Фотографија 13, је ли Вам?

Сведок Раме Никчи: Не, не могу да видим. Не, идемо даље. Много су слабе фотографије, овде ништа не видим, не могу никог да препознам.

Председник већа: Добро, овде су сада те слике по лицима исто, иста ситуација?

Сведок Раме Никчи: Не.

Председник већа: То је то што се тиче тих фотографија.

Сведок Раме Никчи: Не могу добро да их видим, не видим их добро, нису јасне.

Председник већа: Имамо само још један сет. Документ камеру само вратите молим вас, повежите само.

Онда се предочавају фотографије како је названо „Фототрафије одузете од окривљеног Вељка Корићанина са фотоалбумом у прилогу“.

Само мало подигните горе. Шта рече?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Рекао је не видим.

Сведок Раме Никчи: Овде, овде, чекајте. Овде је Мића... много је мутна ова фотографија, али Мића је овај близу врата, Мића Марковић.

Председник већа: Поред врата је ли тако? Или први са десне стране који стоји, је ли тако?

Сведок Раме Никчи: Да.

Председник већа: Добро. Даље.

Сведок Раме Никчи: Да. Стоји.

Председник већа: То је та једна од Корићанина била, а сада фотографије одузете од Кастратовића, односно 31 фотографија.

Сведок Раме Никчи: Не видим, много ми је мрачно делује.

Председник већа: Добро, па и јесте мрачно. Добро.

Сведок Раме Никчи: Ништа не могу да приметим.

Председник већа: Добро, даље.

Сведок Раме Никчи: Овде ништа не видим, све је црно.

Председник већа: Добро, а овде?

Сведок Раме Никчи: И ово све црно, скоро да се не види ништа. Не препознајем никога. Овде ми личи.... ова тројица полицајаца и овај што има ланац, сву четворицу сам познавао.

Председник већа: Је ли некога знате из догађаја везано за ове радње које сте описивали?

Сведок Раме Никчи: Само их познајем, али некако не могу да их видим добро, све ми некако изгледа мрачно.

Председник већа: Такве су фотографије, шта да радимо сада. Даље. Ја мислим да је ова већ била. Јесте.

Сведок Раме Никчи: Да, да.

Председник већа: И ова је била. Овде је ли неког на левој, десној. Дајте десну да видимо да ли се можда виде лица?

Сведок Раме Никчи: Спустите мало ниже.

Председник већа: Мало на доле.

Сведок Раме Никчи: Не. Не видим их добро. Не.

Председник већа: Овде, да, добро. Ова је већ била. Уствари...

Сведок Раме Никчи: Не, ова није била.

Председник већа: Није, није. Мало су измешани.

Сведок Раме Никчи: Овај трећи.

Председник већа: Са које стране?

Сведок Раме Никчи: Са десне стране.

Председник већа: Што држи три прста са десне стране је ли тако?

Сведок Раме Никчи: Да.

Председник већа: Што има качкет уназад окренут чини ми се, или шта је ово већ?

Сведок Раме Никчи: Да.

Председник већа: Добро, како њега препознајете?

Сведок Раме Никчи: Он је био тога дана да.

Председник већа: Био?

Сведок Раме Никчи: Био је 14. маја. Био је још један али још увек нисам видео његов лик овде на фотографијама.

Председник већа: Добро, дакле њега препознајете тако што је био?

Сведок Раме Никчи: Не, не то познајем овога што сам видио ту.

Председник већа: Дакле овог што препознајете сада што кажете, њега препознајете да је био тамо том приликом?

Сведок Раме Никчи: Да, 14. маја он је возио ципа.

Председник већа: Добро, даље. А, фотографија број 9, да. Даље.

Сведок Раме Никчи: Не видим добро, не, не, не види се добро. Не видим добро, не, не, не виде се добро, тако да не могу ништа да приметим.

Председник већа: Ова је била, то је она малопре. Ова није била.

Сведок Раме Никчи: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Слабо се виде. Овде не видим ништа.

Председник већа: Добро. Овде тек?

Сведок Раме Никчи: Ништа. Не.

Председник већа: Мислим да је оваква једна већ слична била?

Сведок Раме Никчи: Слабо много.

Председник већа: Добро. Сокићу спустите руку сада, болеће Вас рука после.

Сведок Раме Никчи: Не могу да препознам зато што не видим добро, не, не видим добро.

Председник већа: Мислим да је оваква већ била. И ово је са овим цекијем била.

Сведок Раме Никчи: Не видим добро уопште. Слабе су, односно мутне.

Председник већа: Добро, даље.

Сведок Раме Никчи: Не, не, не види се добро. Не видим добро зато што су нејасне слике, односно фотографије. Не, не познајем.

Председник већа: Овде има одсјаја неког, тако да ове фотографије...

Сведок Раме Никчи: Не такође.

Председник већа: Даље.

Сведок Раме Никчи: Ништа се не види. И овде такође.

Председник већа: И ова је тамна.

Сведок Раме Никчи: Ништа се не види, све је мрачно, тамно.

Председник већа: Ова такође?

Сведок Раме Никчи: Ништа. Ништа.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Не познајем. Нејасне су, мрачне.

Председник већа: Добро, даље, овде не?

Сведок Раме Никчи: Овај овамо показује руком...

Председник већа: Који овамо, лево, десно?

Сведок Раме Никчи: Лево. Али не видим га добро.

Председник већа: 29 слика лево. Која Вам је лева рука? Не видим да ли добро...

Сведок Раме Никчи: Нисам сигуран сто посто да ли је Кастратовић, али нисам сигуран сто посто, не видим добро фотографију.

Председник већа: Која Вам је лева рука, лева рука која Вам је? Добро. Многи греше зато па да не обележимо погрешно. Оно је била 29 фотографија малопре. Ова је тамна, не види се, ова такође.

Сведок Раме Никчи: Ништа не видим.

Председник већа: Добро.

Потом фотографије одузете од Топлице Миладиновића, цела фотографија.

Сведок Раме Никчи: Не. Не. Не види се јасно.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Не. Овог лево познајем али није био 14. маја.

Председник већа: Добро.

Сведок Раме Никчи: Не види се ништа.

Председник већа: Добро, овде не верујем да ћете баш..... То је то што се тиче фотографија. Ако неко смисли још неко питање, ја имам само питања за Вас да ли се придружујете кривичном гоњењу оптужених и да ли истичете имовинско правни захтев? Дакле и њему кажите да ли тражи да буду осуђени кривци, односно оне који су евентуално одговорни за тај злочин и да ли тражи накнаду штете? Дакле две ствари су у питању.

Сведок Раме Никчи: Нормално. Нормално да тражим одштету, а друга ствар свако ко је починио нешто противзаконито треба да стоји и да одговара правди, свако ко је починио кривично дело треба да одговара па макар био и ја.

Председник већа: Хвала лепо, узмите Вашу личну карту. Е само једно, извињавам се, ови што су позади видео сам Сокића да је нешто руком, је ли то питања за, а ВЦ? Срећко, је ли Ви онако или? Добро, то је то.

Сведок Раме Никчи: Довиђења.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

главни претрес се одлаже, наставак се одређује за:

-26. фебруар 2018. године.

Не уписах судница која је.

Судница 2, у 14,30. 26. фебруар 2018. године у 14,30 судница број 2.

Да не понављамо више да због позивања сведока преко ЕУЛЕКС-а мора проћи како су нам рекли најмање два месеца, ми се некако ту отприлике око тог термина оријентишемо. 14,30 Ђорђевићу. Ништа.

Довршено у 11,35.

Записничар

Председник већа-судија